

20/12/2022

Η εορτή του Αγίου Νικολάου στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων (ΦΩΤΟ και VIDEO)

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Η μνήμη του Αγίου Νικολάου Επισκόπου Μύρων της Λυκίας γιορτάστηκε, την 6η / 18ην Δεκεμβρίου 2022, από το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων, στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου Μπετζαλλας. Στην πανηγυρική Θεία Λειτουργία προεξήρχε ο [Πατριάρχης Ιεροσολύμων](#) κ.κ. Θεόφιλος.

Κατά την εορτή αυτή η Εκκλησία τιμά τον **Άγιο Νικόλαο**, ο οποίος ήταν Επίσκοπος Μύρων της Λυκίας «κτῆσας τη ταπεινώσει τα υψηλά, τη πτωχεία τα πλούσια» εις όλην της ζωήν αυτού και ιδίως ως Επίσκοπος Μύρων της Λυκίας, ένθα υπερησπίσθη το «ομοούσιον» του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού προς τον Πατέρα, αξιωθείς δε παρά Θεού του θαυματουργικού χαρίσματος, δι' ου εβοήθησε πολλούς, ιδία τους θαλασσοπορούντας.

Το κήρυγμα του Πατριάρχη Ιεροσολύμων

«Χαίροις ό ιερώτατος νοϋς, τό τῆς Τριάδος καθαρόν ένδιαίτημα, ό στϋλος τῆς Ἐκκλησίας, ό τῶν πιστῶν στηριγμός, καταπονουμένων ή βοήθεια, άστήρ, ό ταῖς λάμψεσιν, εύπροσδέκτων δεήσεων, διασκεδάζων, πειρασμῶν τε καί θλίψεων, σκότος πάντοτε, Ἱεράρχα Νικόλαε. ὁρμος ό γαληνότατος, έν ᾧ καταφεύγοντες, οἱ τρικυμίαις τοῦ βίου περιστατούμενοι σώζονται. Χριστόν έκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς

ἡμῶν δοθῆναι, τό μέγα ἔλεος», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ θεία Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ τῷ θείῳ μύρῳ χρίσασα τόν ἱερώτατον Νικόλαον Ἀρχιεπίσκοπον Μύρων τῆς Λυκίας, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τῆς Ἱεραποδημίας αὐτοῦ, ἔνθα καί ὁ φερώνυμος ναός αὐτοῦ, ἵνα ἐορτίως τιμήσωμεν τήν πάνσεπτον αὐτοῦ μνήμην.

Ὁ Ἐπίσκοπος τῶν Μύρων τῆς Λυκίας Νικόλαος ἀνέλαμψε ἐν τῷ στερεώματι τῆς Ἐκκλησίας ὡς φωστήρ παγκόσμιος, ὁ ὁποῖος ἐφώτισε διά τῶν ἀρετῶν αὐτοῦ ἅπασαν τήν Οἰκουμένην, διό καί ἀνεγνωρίσθη «Κανὼν τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως τῆς δογματικῆς δηλονότι διδασκαλίας τοῦ θείου μυστηρίου τῆς εὐσεβείας, τῆς διατυπωθείσης ὑπὸ τῆς πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐν Νικαίᾳ τῷ 325μ.Χ. ὑπὸ τῶν ἁγίων καί ἐγκρίτων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀξιοσημείωντον ὅτι ὡς μέλος τῆς Οἰκουμενικῆς ταύτης Συνόδου ὁ θαυμαστός Νικόλαος συνέβαλε ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν ἐξολόθρευσιν τῆς βλασφήμου αἵρετικῆς διδασκαλίας τοῦ Ἀρείου, διατυπώσας τὴν ὀρθὴν περὶ τῆς Ἁγίας Τράδος καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ Θεολογίαν ὡς ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδὸς αὐτοῦ λέγων:

«Τριάδα σέβω τὴν ἄκτιστον, Πατέρα καὶ Υἱόν σύν τῷ Πνεύματι, οὐσίαν ἀπλὴν Θεότητα, φύσιν μὴ τεμνομένην οὐσιωδῶς, τρεῖς τάς ὑποστάσεις, διαιρῶν προσωπικῶς, καὶ καθ' ὑπόστασιν. Καί πάλιν: «Ὅμματι νοός, προβλέπων τὰ μέλλοντα, δογμάτων ὀρθῶν, πάντας ἐνέπλησας, ὁμοούσιον, τῷ Πατρὶ τόν Υἱόν καταγγείλας ἡμῖν, καὶ Ἀρείου τὴν μανίαν ἐξωλόθρευσας, στήλην ὀρθοδόξου πίστεως, τὰ σεπτὰ σου προσθεῖς κατορθώματα».

Ὁ νοῦν ἔχων Χριστοῦ, (Α΄ Κορ. 2,16), Νικόλαος ἐξωλόθρευσεν τὴν μανίαν τοῦ Ἀρείου, διότι ἐλάλει οὐχὶ μέ τό πνεῦμα τοῦ κόσμου, δηλονότι μέ τὴν ἀνθρωπίνην σοφίαν ὅπως ὁ Ἄρειος, ἀλλὰ μέ τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος λέγων: «Ἡμεῖς δέ οὐ τό πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν, ἀλλὰ τό Πνεῦμα τό ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν», (Α΄ Κορ. 2,12).

Ίδου λοιπόν διά τί ὁ ἱερώτατος Νικόλαος ἐκλήθη «κανὼν πίστεως καὶ στῦλος τῆς Ἐκκλησίας ἀλλὰ καὶ ποιμὴν μέγας». Οὗτος ὡς πνευματικὸς Πατήρ καὶ ποιμὴν ἐζητεῖ οὐχὶ τὸ ἑαυτοῦ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν, ἵνα σωθῶσιν (Α΄ Κορ. 10,33). Διό καὶ ἐγένετο «ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός καὶ τῶν καταπονουμένων βοήθεια». Ἀνεγνωρίσθη ὡς πραγματικὸς Πατήρ ὁ θεσπέσιος Νικόλαος, ἀκούων καὶ ἐφαρμόζων τὸ παράγγελμα τοῦ θεηγόρου Παύλου λέγοντος: «Μιμηταὶ μου γίνεσθε καθὼς κἀγὼ Χριστοῦ», (Α΄ Κορ. 11,1). Βεβαίως ὁ Χριστὸς εἶναι τὸ πρότυπον ,πρὸς τὸ ὁποῖον καλούμεθα οἱ πάντες νὰ συμμορφωθῶμεν. Ἐάν δέ προτρεπώμεθα νὰ μιμώμεθα τοὺς ἁγίους ἢ τοὺς ἀποστόλους, γίνεται τοῦτο, διότι πρό ἡμῶν οἱ Ἅγιοι καὶ οἱ Ἀπόστολοι ὡς ὁ Παῦλος, ὁ ὁποῖος ἔλαβεν «ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου» (Β΄ Κορ. 12,1), συνεμορφώθησαν πρὸς τὸ παράδειγμα τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐμιμήθησαν Αὐτόν.

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Ἅγιος Νικόλαος συνεκέντρωσεν ὅλα ἐκεῖνα τὰ χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὰ ὁποῖα συνθέτουν τὸν διδάσκαλον καὶ πνευματικόν Πατέρα τῆς Ἐκκλησίας. Οὗτος ἦν «ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τῆς πίστεως καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας», (Α΄ Τιμ. 4,6). Διό καὶ ὁ Ἅγιος Ἰγνάτιος Ἀντιοχείας θεωρῶν «τόν ἐπίσκοπον εἰς τύπον Θεοῦ» καὶ ἀκούων εἰς τὸν Παροιμιαστήν: «Τίμα υἱέ, τόν Θεόν καὶ Βασιλέα» (Παροιμ. 24, 21) παραινεῖ λέγων: Ἐγὼ δέ φημι· τίμα μὲν τόν Θεόν, ὡς αἷτιον τῶν ὅλων καὶ Κύριον· ἐπίσκοπον δέ ὡς ἀρχιερέα, Θεοῦ εἰκόνα φοροῦντα· κατὰ μὲν τὸ ἄρχειν, Θεοῦ, κατὰ δέ τὸ ἱερατεύειν, Χριστοῦ».

Ὅντως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ πραῦς ἐπίσκοπος τῶν Μυρέων Λυκίας ἀνεδείχθη ἀληθῆς Ἀρχιερεὺς τῆς Ἐκκλησίας, φέρων ἐν ἑαυτῷ τὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν διοίκησιν [τῆς Ἐκκλησίας] καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν Ἱερουργίαν τῶν θείων μυστηρίων. «Καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, φορέσωμεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου», (Α΄ Κορ. 15,49), κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος.

Ἑρμηνεύων τοὺς ἀνωτέρω λόγους τοῦ Παύλου, ὁ Ἅγιος Μεθόδιος λέγει: «ἡ γὰρ εἰκὼν τοῦ χοϊκοῦ, ἣν ἐφορέσαμεν, [τό [γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση ἐστίν] ἡ δέ εἰκὼν τοῦ ἐπουρανίου ἡ ἐκ νεκρῶν ἀνάστασις καὶ ἡ ἀφθαρσία ἐστίν, ἵνα «ὥσπερ ἠγέρθη ὁ Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρός, οὕτως καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν», (Ρωμ. 6,4). «Καινὴ δέ ζωὴ ὁ ἐνάρετος βίος ἐστίν», λέγει ὁ Ζιγαβηνός.

Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν «ἐν καινότητι ζωῆν», τούτέστι τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴν ἐπεριεπάτησε καὶ ἐδίδαξεν ὁ Πατὴρ ἡμῶν Νικόλαος, διό καὶ ἐκομίσατο τὸν στέφανον τῆς ἀφθαρσίας. Αὐτὴν τὴν ἐν καινότητι ζωὴν, δηλονότι τὸν ἐνάρετον βίον καλούμεθα νὰ περιπατήσωμεν καὶ ἡμεῖς, ἀκούοντες τῆς φωνῆς τοῦ σοφοῦ Παύλου: «Αὐτοῦ γὰρ ἐσμεν ποίημα κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοίμασεν ὁ Θεός, ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν», (Ἐφ. 2,10).

Μέ ἄλλα λόγια, ἡμεῖς ὡς ἄνθρωποι, ἀλλά καί πρό πάντων ὡς ἀναγεννηθέντες Χριστιανοί εἴμεθα ἰδικόν του ποίημα, πού ἐδημιουργήθημεν νά μένωμεν ἡνωμένοι μέ τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Διό καί ὁ θεῖος Παῦλος παραγγέλλει πατρικῶς λέγων: «Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μή ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τόν καιρόν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσι», (Ἐφ. 5,15).

Ἴδού ὁ εὐλογημένος οὗτος καιρός τῆς προετοιμασίας ἡμῶν διά τῆς νηστείας καί ἔργων ἀγαθῶν, τῆς ὑποδοχῆς ἐν τῷ σπηλαίῳ τῶν καρδιῶν ἡμῶν τοῦ ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου Θεοτόκου Μαρίας γεννηθέντος Χριστοῦ.

Ναί, ἄδελφοί μου, «μή ὡς ἄσοφοι», δηλαδή ὡς κοσμικοί ,ἀλλ’ ὡς σοφοί, δηλονότι ὡς τέκνα τοῦ φωτός τοῦ Χριστοῦ ἐορτάσωμεν τήν μητρόπολιν τῶν ἐορτῶν, τά εὐλογημένα Χριστούγεννα ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ θεοδέγμονι σπηλαίῳ τῆς Βηθλεέμ.

Μετά δέ τοῦ ὕμνωδοῦ εἵπωμεν: «Θρόνῳ παριστάμενος Θεοῦ, πρεσβεύειν ἐκτενῶς σοφέ, μή διαλίπης ὑπέρ πάντων ὑμῶν, τῶν σῶν πιστῶν οἰκετῶν, θαυμαστέ Νικόλαε, ἵνα τοῦ πυρός τοῦ αἰωνίου, ρυσθῶμεν καί ἐξ ἐχθρῶν, γνώμης πονηράς καί κακώσεως», Ἀμήν. Ἔτη πολλά καί εὐλογημένα Χριστούγεννα».

Το μεσημέρι, μετά τη Θεία Λειτουργία παρετέθηκε τράπεζα από το Κοινοτικό Συμβούλιο, όπου ο Μακαριώτατος απηύθυνε χαιρετισμό, αυτή τη φορά στα αραβικά.

Η εορτή στην Ιερά Μονή του Αγίου Νικολάου

Η μνήμη του Αγίου Νικολάου τιμήθηκε και στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή, που συνορεύει με το **Πατριαρχείο στα Ιεροσόλυμα**.

Του Εσπερινού και της θείας Λειτουργίας προεξήρξε ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ησύχιος**, συλλειτουργούντων του Γέροντος Τελετάρχου Αρχιμανδρίτου π. **Βαρθολομαίου**, του π. **Νεκταρίου**, του π. **Δομετιανού** της Ρωσικής Αποστολής εις Ιεροσόλυμα, του Ρωσοφώνου εορτάζοντος π. **Νικολάου Κουλίνσκυ** και του Επιστάτου Αρχιδιακόνου π. **Μάρκου**, ψάλλοντος του Τυπικάρη του Μοναστηριακού Ναού των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Αρχιμανδρίτου π. **Αλεξίου**, του π. **Σεραφείμ** και του κ. **Β. Γκοτσοπούλου**, τη προσευχητική συμμετοχή Ιεροσολυμιτών Ελληνοφώνων, Αραβοφώνων, Ρουμανοφώνων και Ρωσοφώνων πιστών και προσκυνητών.

Μετά την θεία Λειτουργία ο συνεχίζων την ανακαίνιση του Ιερού Ναού Αρχιδιάκονος π. **Μάρκος** δεξιώθηκε την Αρχιερατική Συνοδεία και το

